

Reizen met de natuur 9

Door: Christel van Asten

Deze maand brachten we voor het grootste deel door in Nederland.

Dankzij de pellet kachel, die we de vorige periode dat we hier verbleven geïnstalleerd hadden, was het niet zo extreem koud in onze stacaravan. De koudste periode is bijna voorbij en overal zie je tekenen van de terugkerende lente. De knopjes aan de bomen gaan langzaam open, narcissen en krokussen staan te stralen en kleine plantjes komen langzaam en voorzichtig uit de grond omhoog.

Het is mooi om te zien hoe snel de natuur zich ontwikkelt. Toen we half januari in Nederland aankwamen was het nog nergens aan te zien dat de lente in aankomst was, maar toen we half februari weer vertrokken, stonden sommige bomen (voornamelijk bomen met katjes) al vrolijk te bloeien! Ik verbaas me iedere keer weer over de enorme kracht van de natuur, die iedere lente opnieuw de wereld verblijdt met haar adembenemende schoonheid.

In het vroege voorjaar zijn de kruiden op hun vitaalst, vol groeikracht en heel sterk. Ze zijn nog zó klein, dat je op het eerste gezicht denkt dat ze er niet zijn.

Maar dan ineens begint het je op te vallen; daar groeit Smalle Weegbree, daarginds zie je hoe kleine kleeftkruidplantjes staan te stralen in het zonnetje en dan struikel je ineens bijna over een tapijt van vogelmuur! En als je dat eenmaal gezien hebt, kun je lekker gaan plukken!

We konden een lekker voorraadje aanleggen voor op brood en in de sla.

We vonden ook Speenkruid.

Dit supergezonde plantje bevat in het voorjaar heel veel vitamine C, maar pas op: je kunt het plukken totdat de bloemetjes verschijnen, daarna gaat het plantje een giftige stof aanmaken. Maar geen nood, als je de

blaadjes niet meer kunt eten, kun je wel aan de bloemetjes beginnen!

Niet alleen kun je de kruiden die je geplukt hebt gebruiken voor op brood of in de sla, je kunt er ook heerlijke kaasrolletjes van maken! Je hebt er alleen maar een paar plakjes kaas, een paar satéprikkers en verse kruiden voor nodig, vogelmuur, madeliefjes en speenkruid bijvoorbeeld. Zo maak je het; Maak een paar plakjes kaas, leg ze klaar op een bord en was de verse kruiden. Snijd ze, wanneer ze aan de grote kant zijn, in kleine stukjes. Neem nu een paar kruiden en leg ze in de breedte in een strook van ongeveer een centimeter op een plakje kaas. Rol het plakje op en steek er een satéprikker in om hem op zijn plaats te houden. Leuk als hapje tussendoor of geserveerd bij de maaltijd. Verblijven in de Achterhoek brengt ook nadelen met zich mee. Ze zijn hier namelijk helemaal gek van carnaval. De carnavalsoptocht kwam zowat recht voor onze deur voorbij. Dat is op zich niet zo erg, maar alle wagens hebben minstens twee enorme muziekboxen bij zich en ze doen geloof ik een wedstrijd wie er het meeste lawaai kan produceren. Onze stacaravan trilde vrolijk heen en weer op het ritme van de boembom-muziek en zelfs binnen moest je bijna schreeuwen om elkaar te kunnen verstaan. Eindelijk was de tocht voorbij... We haalden opgelucht adem, maar niet voor lang! De hele optocht was een blokje om gereden en nu kwamen ze nóg een keer langs... Het is een wonder dat de ruiten niet gebarsten zijn.

Weer op reis

Na een maand in Nederland te hebben doorgebracht, is het tijd om weer op reis te gaan. We reizen eerst af naar Frankrijk, om wat spullen om te pakken en dan verder naar Noord-Spanje. Vandaar willen we Portugal inreizen en helemaal afzakken naar de Algarve. Daarvoor hebben we ongeveer een maand gereserveerd. Op de ochtend van vertrek was iedereen er klaar voor. De camper was ingepakt, de fietsen stonden op het fietsenrek, de kat was (net) niet ontsnapt en het enige wat er nog moest gebeuren, was dat mijn vader even de watervoorraad bijvulde. We waren in een goed humeur en blij toen hij terugkwam. Meestal heeft mijn vader er een handje van om een uur of twee vertragen op te lopen voordat we goed en wel

vertrokken zijn, dus we waren blij dat we nu eindelijk eens op tijd konden vertrekken. Ons leven is eigenlijk best hilarisch, want op het moment dat mam dit opmerkte, kwam mijn vader binnenstormen. "Jongens, we hebben een heel groot probleem", riep hij nog voor hij goed en wel binnen was. Ons goede humeur zakte onmiddellijk een paar honderd meter naar beneden. In mijn hoofd ging ik pijlsnel alle mogelijkheden langs: was hij met de camper in een sloot gereden? Oh nee, er is hier geen sloot. Heeft hij tijdens die 500 meter een dodelijk ongeluk gehad? Oh nee, dan stond hij nu niet hier. "Ik ben tegen een lantaarnpaal aan gereden!" riep hij. "Hoe kan dat nou, een lantaarnpaal zie je toch en bovendien rij je hier zó vaak, dat je toch weet waar de lantaarnpalen staan", reageerde mijn moeder onmiddellijk. "Nou, maar ik kon hem niet zien, want hij was groen!" was het dramatische antwoord. "En de achtergrond was óók al groen, dus ik kan er niets aan doen dat ik hem geraakt heb!" Nou, dacht ik, over een paar dagen kunnen we hier grapjes over maken. Met spoed ging mijn vader toen naar een camperreparatiebedrijf, terwijl wij in een lege stacaravan achterbleven. Gelukkig viel de schade mee. De fietsendrager was een stukje de camper binnengedrongen, maar dat kon het bedrijf makkelijk maken. Hoe doet hij het toch, nu hebben we toch nog onze twee (plus drie is vijf) uur vertraging opgelopen... Uiteindelijk konden we toch vertrekken. We reden flink door om de verloren tijd in te halen en stopten alleen af en toe om de hondjes uit te laten, te tanken en te eten. Het viel me op dat er, op de parkeerplaatsen naast de snelweg, een enorme overvloed aan eetbare kruiden en planten groeit, die er bovendien heel vitaal uitzagen! Het is eigenlijk best zonde, want naast de snelweg kon je ze niet plukken, door de vervuiling aan uitlaatgassen en honden die er worden uitgelaten.

Kaartenset

Het uitgeven van een kaartenset is een heel proces waarin je iedere dag nieuwe dingen leert. Vorige maand heb ik al het materiaal ingeleverd, maar ik kreeg feedback en moest een paar foto's opnieuw maken. Maar ik was er best laks in en bleef het telkens uitstellen, tot ik van mijn uitgever op mijn kop kreeg en toen deed ik het met stress. Had ik het meteen gedaan, dan was er niets aan de hand geweest en had ik het op mijn gemak

kunnen doen... Maar ach, wat is het leven zonder fouten? Zonder lessen om te leren? Saai, toch?

Lindsay

Mijn zusje Lindsay vindt het superleuk dat ik voor deze nieuwsbrief schrijf en ze wil graag ook een stukje schrijven. Lindsay vertelt over ons bezoek aan Castro de Baroña in Noord-Spanje, onze eerste echte stop nadat we uit Nederland vertrokken waren.

Hallo, ik ben Lindsay, ik ben 10 jaar en wil graag wat vertellen over een bijzondere dag. We waren toen in Spanje, vlak bij Santiago de Compostella. Het regende en waaide en toch gingen we naar Castro de Barona (de eerste Keltische nederzetting in Europa).

Ik heb daar ontdekt dat mijn schoenen niet waterdicht zijn 😊. Ik rende vooruit met mijn hondje Shiva, dwars door alle wateralletjes heen. Toen we uiteindelijk bij de huisresten aankwamen, liet ik Shiva los en sprong ik over de muurtjes heen.

De zee maakte aan alle kanten golven van wel 6 meter hoog! Achter de muurtjes lag een hele grote rots. Ik koos de gevaarlijke route er omheen en mam koos de veilige route. Christel was foto's aan het maken voor haar kristallenset en Shiva en Deva renden al spelend met ons mee.

Toen ik boven was gekomen zag ik alleen maar rots en golven, maar... ik zag mam nergens. Ik rende zo snel mogelijk om de rots heen (niet zo veilig mogelijk...) en daar was alleen Christel. Ik ging weer naar boven en eindelijk, daar was mam! Onder de rots vonden we eetbare plantjes (navelkruid) en die heb ik geplukt.

Later hebben we die heerlijk met kaas en kruidenboter opgegeten.

Na een tijdje ronddwalen gingen we terug. De volgende dag reden we naar het Zuiden en werd het eindelijk droog en warm! Toen we aankwamen was het al donker en wat liep daar nou voor ons uit op de weg? Ik riep dat het een wolf was, Christel dat het een vos was en mam zat er tussenin, die wist het niet zeker. We stopten op een grote parkeerplek naast een voetbalstadion, onze favoriete plek om te overnachten.

We hebben drie dagen bij het strand gestaan en fijn gespeeld en gefietst.

Lindsay, de schrijfster van dit verhaal

Portugal

Ons volgende uitstapje was in Portugal zelf, vlakbij het plaatsje Braga, dat ook wel bekend staat als het 'Vaticaan' van Portugal.

Hier bevindt zich een grote kathedraal, bereikbaar via meer dan 500 traptreden. De Dom Jezus heet het.

Het was de bedoeling dat we de kathedraal via de trappen zouden bereiken, maar de telefoon van mijn vader begint steeds vaker een eigen leven te leiden en tot onze verbazing bevonden we ons ineens op een parkeerplaats vlak bij de kathedraal zelf...

Nou ja, dat scheelt spierpijn, dachten we maar. Lindsay en ik zijn de trap toch maar een stukje afgelopen (276 treden omlaag, om precies te zijn).

Het is een heel mooi gezicht, hoe de kathedraal boven een geometrisch patroon van trappen uit lijkt te torenen.

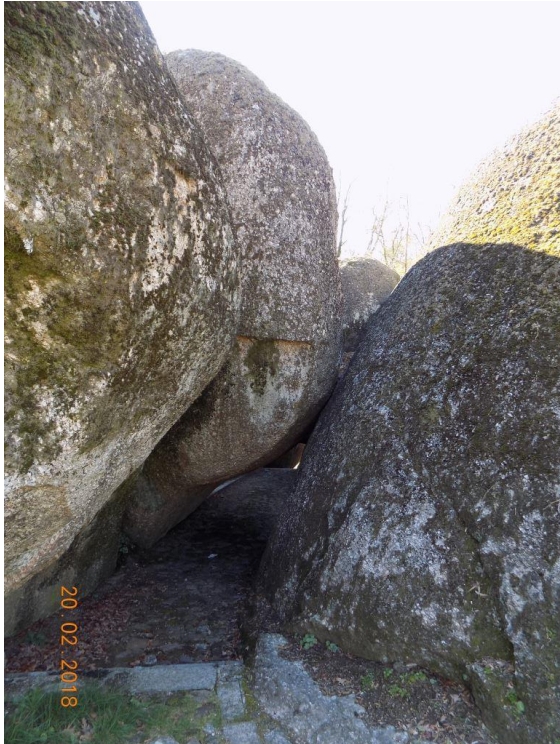
Heel bijzonder om mee te maken.

Na de Dom Jezus reden we verder naar Guimaraes, de wieg van Portugal.

Hier hebben we het paleis en kasteel van de eerste koning van Portugal bezichtigd en een concert bijgewoond van scholieren van een High School uit New York.

We overnachtten op een parkeerplaats op zo'n 1000 meter hoogte omringd door grote, ronde rotsen die er door reuzenhanden neergesmeten leken te zijn.

De volgende keer schrijf ik het vervolg van onze reis door Portugal, waar het zulk lekker weer is, dat we in alleen een dun truitje buiten kunnen lopen.

Een goede maand, en veel wildplukplezier!

Christel

christel@essentialtogether.nl

De volgende ochtend gingen we op onderzoek uit. Lindsay en ik vermaakten ons prima met het klimmen en klauteren over de soms wel 5 meter hoge rotsen en op de terugweg verzamelden we flink wat Navelkruid. Navelkruid is een klein plantje met één rond blaadje, die eruit ziet als een soort navel. Ze groeit op rotsen en zelfs op bemoste bomen, het liefst aan de schaduwzijde.

Ze smaakt heel lekker op brood of met kruidenboter en een plakje kaas. Het plantje is ook geneeskrachtig; het werd vroeger gebruikt als verzachtend en samentrekkend middel.

De verse blaadjes en het sap werden gebruikt om darmzweren, puisten en gezwellen te behandelen.

Werkt het echt? Probeer het, zou ik zeggen!

Dat was het weer voor deze maand!